

OŠ don Mihovila Pavlinovića, Podgora
Prilaz Vida Mihotića 1, 21327 Podgora
tel.: 021/625-393; fax.: 021/603-945; 098/423-667
os-podgora@os-mpavlinovica-podgora.skole.hr
www.os-mpavlinovica-podgora.skole.hr
Podgora, 3. rujna 2020.

Poštovani roditelji, dragi učenici,

na samom smo početku jedne izazovne i neuobičajene školske godine. Obzirom na tu činjenicu, želim Vam se obratiti kao roditelj, prosvjetni djelatnik i, na kraju, kao ravnatelj.

Vjerujem da smo svi prezasićeni informacijama, a opet, istovremeno, većina nas s nemirom i nestrpljenjem iščekuje nove informacije. Naravno, to je razumno i očekivano. Određeni strah od onoga što nas očekuje uvukao se u svakoga od nas.

Kao i uvijek, najbolji lijek za strah je suočiti se s njime. Idemo se suočiti s onim što nas čeka, ali ne bez pripreme, ne neodgovorno i ne s pristupom „lako ćemo“.

Ovdje moramo biti svi skupa krajnje odgovorni, solidarni i jedinstveni. Mjere samozaštite ne služe samo za zaštititi sebe, već i za zaštitu bližnjega.

Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe – u punom značenju i veličini.

Sa svim poduzetim mjerama od strane nas u Školi bit ćete na vrijeme upoznati ili već jeste. Potpuno sam uvjeren da smo pravodobnim planiranjem i reakcijom, a sve u skladu s [Modelima i preporukama](#), uspjeli od cijele Škole stvoriti *balončić* (kakav je inače planiran za pojedini razred). Također sam uvjeren da ćete se složiti s maloprije iznesenom tvrdnjom kad se potpuno upoznate sa svime što smo planirali i uradili.

Međutim, od toga neće biti nikakve koristi ako se *balončić* bude „bušio“ ponašanjima i aktivnostima roditelja i učenika izvan Škole. **Zato Vas sve skupa molim** (ne tražim, ne naređujem, ne prijetim na bilo koji način, već najiskrenije molim):

- Pomozite svojem djetetu da bez prevelikog stresa prihvati promjene koje su nastale. Mi ćemo u Školi sigurno odraditi naš posao. No, zajednički nam je cilj da djeca shvate da je ovo situacija na koju se treba prilagoditi i da to traži malo razbijanja komfora i načina života na koji smo navikli. Ništa od ovoga nije trajno, a što prije SVI započnemo s odgovornim ponašanjem, prije ćemo i doći do rezultata.
- Maska nije ništa strašno. Komadić tkanine na licu koji nam može pomoći, a i našem bližnjem, da se ne razboli - jednako kao i do sada neka druga pomagala – npr. nekakva papirnata maramica za obrisati nos ili vlažna maramica za obrisati ruke ili ... Ne treba toj maski pridavati nikakva druga značenja ili konotacije. Stavimo je na lice kad treba, skinimo ju kad ne treba. Ništa više ili manje od toga.
- Obvezno, bez iznimke ili opravdanja, **SVAKO JUTRO** izmjerite svom djetetu temperaturu. Tim kratkim činom ste najprije zaštitili zdravlje i provjerili stanje svog djeteta, a zatim i sve ostale u sustavu. Povišena temperatura je prvi signal i on NE MORA NUŽNO biti koronavirus. Međutim, taj signal Vas upozorava na potrebu provjere stanja

zdravlja djeteta. Ako niste provjerili svako jutro djetetu temperaturu, a ono ju ima i otišlo je u Školu, svoje dijete ste izvrnuli potencijalnoj opasnosti – vjerujem da je to svima jasno. Mi ćemo u Školi provjeravati sve što upućuje na takva stanja, međutim, dijete koje ima temperaturu je već bilo i na stanici, i u busu, i u školi određeno vrijeme ... Sve se to moglo izbjeći isključivo roditeljskom aktivnošću i ispunjavanjem roditeljskih obveza. Molim Vas da vodite računa o tome.

- *Balončić* će se izgleda, nažalost, najlakše „izbušiti“ izvanškolskim ponašanjima i aktivnostima. Koji je smisao potrošenih sati nas u školi u planiranju rasporeda za npr. TZK (koji mora sadržavati pauze za čišćenje i dezinficiranje dvorane nakon svakog sata – razreda) ako će ta ista djeca popodne biti svi skupa u parkiću ili na kontaktnim sportovima na treninzima u okolnim mjestima? Kakav je smisao reduciranja sadržaja nastave TZK u školi na gotovo pa samo gimnastiku (bez nogometa, rukometa, košarke i svega kontaktnoga) ako su djeca poslijepodne na treningu npr. džuda ili ragbija ili ...? Koja korist onda od svih ovih državnih, županijskih i školskih mjera koje, usput rečeno, puno koštaju?
- **Ne mogu po ovome pitanju nikome zabraniti ništa, niti mi je to na kraj pameti**, ali mislim da bi minimum odgovornog ponašanja i suradnje bio: od trenera/voditelja, kao roditelj, zatražiti **korekciju** vježbi, načina treninga i svega ostaloga što može doprinijeti očuvanju mjera koje se provode u Školi. *Naposlijetku, možemo si svi skupa postaviti pitanje: što bi u ovom trenutku trebalo imati prednost – škola ili izvanškolske aktivnosti?* Odgovor na ovo pitanje čini razliku u rezultatu mjera koje mi u Školi moramo provoditi.
- Također, bilo kakva društvena i socijalna aktivnost koja je do sada bila normalna i uobičajena kod nas (vjenčanja, rođendani, različite proslave, obiteljska okupljanja i druženja) ne smiju nestati ili se početi gasiti. Potpuno sam uvjeren da se, u određenom obimu koji ne ugrožava nikoga, oni mogu odvijati. No, na Vama kao roditeljima je obveza stalne procjene opsega tih mjera vezano uz aktivnosti Vas i Vaše djece, kao i njihovih mogućih posljedica.

Najiskrenije se nadam da sam uspio prenijeti stavove Škole u svezi početka nove školske godine. U ovom trenutku imamo puno više informacija, iskustva i saznanja o ovoj bolesti, negoli je to bilo proljetos. Odgovornim ponašanjem, predanim radom i uz poštivanje propisanih mjera uspjeh ćemo u onome što smo svi željeli i želimo – redovno odvijanje nastave u školi, gdje djeca i trebaju biti.

Naravno, Božja pomoć neće biti naodmet.

S poštovanjem,

Ravnatelj:

Jakov Batinović, prof.